

ԳԼՈՒԽ Դ.

1 Յաղագս երկուց տոհմանցն՝ որք անգաւակեցան, Մանաւազեանքն եւ Որդունիք, ի մէջ Յայաստան աշխարհին:

2 Եւ զայն ժամանակաւ յարեաւ խռովութիւն մեծ յաշխարհին Յայոց, զի մեծ նախարարք եւ իշխանք երկու, գաւառակալք աշխարհատեարք անգանէին ընդ միմեանս¹, մեծաւ ոխութեամբ յարուցին կռիւ, եւ տային ընդ միմեանս մարտ պատերազմի առանց իրաւանց: 3 Եւ պղտորէին զմեծ աշխարհն Յայոց իշխանն Մանաւազեան տոհմին, եւ միւս եւս նահապետն Որդունուց տոհմին: 4 Կռուեցան ընդ միմեանս մեծաւ պատերազմաւ, եւ բազում մարդկան լինէր ծախումն կոտորածոյ: 5 Ապա առաքեցին թագաւորն Խոսրով եւ մեծ եպիսկոպոսապետն Վրթանէս զպատուական զմեծ եպիսկոպոսն Աղբիանոս ի մէջ նոցա, խաւսել ի հաշտութիւն խաղաղութեան: 6 Երթեալ հասանէր ի մէջ նոցա երանելին Աղբիանոս, զնոսա ուղղել նուաճել՝ ընդ միմեանս հաշտեցուցանել: 7 Անարգեցին զնա, եւ ոչ լուան բարեխաւսութեանն եկելոյն. անգոսնեցին զյղելիսն, եւ մեծաւ թշնամանաւ արծակեցին զեպիսկոպոսն, եւ առնուին աւերելն զտունն արքունի: 8 Եւ զայրացեալք խստութեամբ, հապճեպ տային ընդ միմեանս մարտ պատերազմի: 9 Ապա մեծ ցասմամբք եւ բազում սրտմտութեամբ արծակեաց թագաւորն ի վերայ նոցա զՎաչէ որդի Արտաւազդայ, զնահապետ Մամիկոնեան տոհմին՝ յազգէ սպարապետութեան Յայոց, զմեծ զաւրավար զաւրաց իւրոց, սատակել կորուսանել զազգսն երկոսեան: 10 Ապա երթեալ հասանէր ի վերայ նոցա զաւրավարն Վաչէ. հարկանէր վանէր զազգսն երկոսեան, եւ ոչ թողոյր զերկոցունց տոհմացն զործ կորիւն եւ ոչ զմի. եւ ինքն դառնայր առ արքայն Խոսրով թագաւորն Յայոց, եւ առ եպիսկոպոսապետն Վրթանէս: 11 Եւ ետ զաւանն եւ զբուն գահոյից գելոն նահապետին Մանաւազենից եպիսկոպոսին Աղբիանոսի յեկեղեցի. զՄանաւազակերտ ամենայն սահմանաւքն եւ գաւառակաւն հանդերձ՝ որ շուրջ զնոքաւք էր, որ կայ ի կողմանս գետոյն Եփրատայ: 12 Եւ ետուն զբուն գելոն Որդունուց, որոյ անուն էր Որդորու. ուստի եպիսկոպոս Բասանու ամենայն սահմանաւքն հանդերձ, որ ինքն իսկ է յերկրին Բասանու:

1 *Յօրինակի միում* ընդ միմեանս